

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. Шумен, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря М.Л.М.
като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20213630201157 по описа за 2021 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН

Обжалвано е наказателно постановление № 21 –0869- 001593/02.06.2021 г. на Началника на сектор към ОДМВР – Шумен, с-р Пътна полиция, с което на ИСКР. СВ. МЛ., ЕГН ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 178Д от ЗДвП за нарушение на чл. 98 ал.2 т.4 от ЗДвП.

Жалбоподателят иска да се постанови решение, с което да се отмени наказателното постановление. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата на изложените в нея съображения.

За ОД на МВР - Шумен - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН в съдебно заседание се явява представител и оспорва жалбата .

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **не основателна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

По постъпил сигнал от лицето В. СТ. ИВ., ЕГН ***** ведно със снимка, за автомобил с рег. № СМ 3348 ВА паркирал на инвалидно място, била образувана преписка № 372000-6586/09.08.21г. в ОДМВР. На 13.05.2021г. на жалбоподателя ИСКР. СВ. МЛ., ЕГН ***** бил съставен АУАН за това, че на 08.04.2021г. около 12,53 часа в гр. Шумен на ул.Петра до питейно заведение „Венера“ е управлявал и паркирал т.а. СИТРОЕН БЕРЛИНГО с рег.№ СМ 3348ВА собственост на „ДЕВИН“ ЕАД с БУЛСТАТ ***** на място предназначено за автомобили обслужващи хора с трайни увреждания без да има такова право, сигнализирано с п.з. Д-21

Актосъставителят е посочил, че с горното деяние е нарушена разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Актът е бил съставен в присъствието на нарушителя и е подписан от него като е отразил, че няма възражения. Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал писмено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-

наказателната преписка е издадено наказателно постановление № 21 – 0869 – 001593/02.06.2021 г. на Началника на сектор към ОДМВР – Шумен, с-р Пътна полиция, с което на ИСКР. СВ. МЛ., ЕГН ***** е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева на основание чл. 178Д от ЗДвП за нарушение на чл. 98 ал.2 т.4 от ЗДвП.

По делото е приложена фотоснимка /стр.15/ на автомобила, отразяваща, мястото на което е паркиран автомобила, на ул.“Петра”. Снимката заедно с подаден сигнал от св. В. СТ. ИВ., е станала причина за инициране на административно наказателното производство.

Съдът намира, че приложената по преписката снимка помага за цялостното и пълно изясняване на разглеждания случай. Съдът съобрази обстоятелството, че процесната снимка не е изготвена по реда на НПК и не представлява веществен доказателствен средство по смисъла на чл.125 ал.1 от НПК. Съобрази се и съдебната практика която приема, че случайно създадените фотоснимки, видеозаписи и т.н., които отразяват или съдържат информация за обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл.102 НПК, следва да се третират като веществени доказателства по смисъла на чл.109НПК, тъй като представляват предмети, върху които има следи от престъплението /в този смисъл изрично е Решение № 390/02.10.2009 г.по н.д.№ 393/2009 г., П н.о.на ВКС/.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства и от разпита в съдебно заседание на актосъставителя и на свидетеля при съставяне на акта, от показанията на св.И.Г. работил по подадения сигнал и на св. очевидец - В. СТ. ИВ., подал конкретния сигнал , очевидец на нарушението, както и от присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства. Показанията на посочените свидетели следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Липсват съмнения в достоверността на показанията им.

При така установената фактическа обстановка, съдът констатира от правна страна следното:

Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган.Според разпоредбата на чл.6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

В хода на административно - наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на представляващ жалбоподателя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл.57 от ЗАНН. Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на чл.42 от ЗАНН реквизити.Същият е предявен и връчен на жалбоподателя. В НП също се съдържат всички минимално изискуеми по силата на чл.57 от ЗАНН реквизити. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава, да организира пълноценно защитата си, което той е сторил в развитото се съдебно производство.

Нормата на чл. 98, ал. 2, т.4 от ЗДвП предвижда забрана за водачите на пътно превозно средство да паркира на места, предназначени за хора с трайни увреждания. За да бъде нарушена тази норма, следва да е налице деяние, изразяващо се в паркиране на такова място, без съответното право за това.

Безспорно се установява от приложената по преписката снимка /стр. 15/, включително и от писмо от Община Шумен изх. № 11-00-2191 приложено по делото, че на посоченото място в гр. Шумен , ул.“Петра,, срещу дом № 28 е налично едно парко място за хора с увреждания, което е сигнализирано с пътен знак Д21. Паркоместото е сигнализирано съобразно чл. 101 от Наредба № 18/23.07.2001г. за сигнализация на пътищата със знаци според която, пътните знаци от група "Д" се използват за въвеждане на специални предписания за участниците в движението и се поставят непосредствено преди местата или участъците от пътя, за които се въвеждат предписанията.

Процесното паркомясто било обозначено като място за паркиране на автомобили на

хора с увреждания и всички останали водачи на МПС били длъжни да се съобразят с това.

От материалите по делото и от разпита на свидетеля очевидец се установява, че жалбоподателят на посочената в АУАН и НП дата е паркирал т.а. СИТРОЕН БЕРЛИНГО с рег.№ СМ 3348ВА собственост на „ДЕВИН“ ЕАД с БУЛСТАТ 040428304 на място предназначено за автомобили обслужващи хора с трайни увреждания сигнализиран с п.з. Д-21, без да има такова право, като двигателят на автомобила бил спрян. Не се споделя заявеното становище на жалбоподателя, че паркираният от него служебен автомобил е бил паркиран пред въпросния знак. Както се посочи по-горе, пътните знаци от група "Д" се използват за въвеждане на специални предписания за участниците в движението и се поставят непосредствено преди местата или участъците от пътя, за които се въвеждат предписанията. Видно от приложената снимка, процесния автомобил е паркиран след знак Д 21, именно на мястото за което е въведено предписанието. Обстоятелството, че не е поставена пътна маркировка в комбинация със знака, не променя факта на извършеното нарушение.

Поради изложеното, съдът счита, че наказващият орган е действал законосъобразно, квалифицирайки деянието, като административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

За посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл. 178Д от ЗДвП предвижда "глоба" в размер на 200 лева за лице, което, без да има това право, паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания. Административно - наказващият орган е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба, като съобразно разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е наложил наказание в размер, предвиден в посочената по-горе разпоредба.

Следва да се отбележи, че процесното нарушение не съставлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото такива са нарушенията, които се отличават с по-ниска обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид /арг.от чл.93, т.9 от НК, във вр.чл.11 от ЗАНН/. В конкретния случай не са установени обстоятелства, сочещи, че процесното нарушение е с по-ниска обществена опасност от обичайните нарушения от този вид. Приложението на този институт предполага наличие на редица обстоятелства, сочещи по-ниска степен на обществена опасност на деца и на поведението му, съпоставено с останалите деяния от този вид. В настоящия случай не е установено наличието на някакво конкретно извинително обстоятелство, което да е обусловило процесното неизпълнение, поради което и не са налице основания за приложението на цитираната разпоредба.

Административно-наказателното производство е протекло при липса на съществени процесуални нарушения и съдът намира, че атакуваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде оставена без уважение.

Предвид направеното искане от страна на процесуалния представител на административнонаказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази, че съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН /обн. ДВ, бр. 24/29.11.2019г., в сила от 03.12.2019г./, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка, както и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административно наказващия орган в размер на 80 лева. Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21 – 0869 - 001593/02.06.2021 г. на Началника на сектор към ОДМВР – Шумен, с-р Пътна полиция, с което на ИСКР. СВ. МЛ. , ЕГН ***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 178Д от ЗДвП за нарушение на чл. 98 ал.2 т.4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ИСКР. СВ. МЛ. ЕГН ***** , ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ОДМВР Шумен сумата от 80лв. за юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37 ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____